

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/14175,Polska-Partia-Niepodleglosciowa.html>
2022-09-29, 01:27

Polska Partia Niepodległościowa

Polska Partia Niepodległościowa, podziemna, kadrowa partia polityczna utworzona 22 I 1985 przez grupę b. działaczy KPN: Romualda Szeremietiewa, Tadeusza Stańskiego, Zygmunta Goławskiego, Tadeusza Jandziszaka, Macieja Pstrąg-Bieleńskiego. Naczelnym organem PPN była Konwencja Krajowa, między kongresami władzę sprawowała Rada Naczelna wraz z prezydium w składzie: R. Szeremietiew (prezes, przew. RN), Ryszard Anders, Marian Banaś, Lech Jęczmyk, Andrzej Rozpłochowski (USA), T. Stański. Sprawami organizacyjnymi zajmowała się Centralna Komisja Wykonawcza kierowana przez T. Stańskiego, w jej skład wchodził przew. Okręgowych Komisji Wykonawczych: Jan Chmielewski (Mazowsze), M. Banaś (Małopolska), Krzysztof Frączek (Górny Śląsk), Zbigniew Kopystyński (Dolny Śląsk), Wojciech Kurpisz (Wielkopolska), Jarosław Kaczorowski (Pomorze Zachodnie), Andrzej Cybulski (Pomorze Gdańskie), Bogusław Owoc (Mazury i Warmia), Jarosław Zdrojkowski (Lubelszczyzna). Struktura organizacyjna obejmowała 9 okręgów i 32 rejony, m.in. w Gdyni, Lesznie, Ostrowie Wielkopolskim; miała przedstawicielstwa zagraniczne w: Austrii (Marek Stefan Szmidt), Szwajcarii (Maria Grębska, Jerzy Grębski), Berlinie Zachodnim (Kazimierz Michalczyk), USA (Jadwiga Czuba w Chicago, Ryszard Jonak w Nowym Jorku), Kanadzie (T. Jandziszak, nast. Zbigniew Farmus); w Wielkiej Brytanii PPN współpracowała z organizacją Solidarity with Solidarity Tadeusza Jarskiego-Jarzembowskiego.

Program został określony w Deklaracji programowej PPN ogłoszonej w dniu utworzenia partii; koncepcję, cele działania oraz analizę sytuacji politycznej po 13 XII 1981 przedstawiono w 1986 w dokumencie opracowanym przez R. Szeremietiewa (ps. Witold Skidel) *Powstań Polsko. Zarys myśli programowej nowej prawicy polskiej*, odrzucano w nim jawną lub półjawną formułę działania oraz postulat ugody z władzami komunistycznymi, za nadrzędny cel przyjmowano utworzenie

niepodległego państwa polskiego, przewidywano zjednoczenie Niemiec, wejście Polski do struktur zjednoczonej Europy i NATO. PPN opracowała również listę zasad konstytucyjnych przyszłej niepodległej RP.

Publikacje PPN wydawało podziemne Wydawnictwo im. Jerzego Łojka, którego nakł. ukazywały m.in. pisma centralne: „Polska Niepodległa”, „Hotel Lambert”, lokalne: „Sprawa”, „Polska Niezależna”, „Czyn Niepodległy”, „Szaniec”; drukowano plakaty, znaczki poczt podziemnych, wybito medal pamiątkowy PPN. Partia, zabiegając o konsolidację ugrupowań o zbliżonych założeniach programowych, utworzyła w V 1987 Porozumienia Partii i Organizacji Niepodległościowych (wraz z Organizacją Liberalnych Demokratów Niepodległość, Ruchem Politycznym Wyzwolenie, Klubami Rzeczypospolitej Samorządnej Wolność-Sprawiedliwość-Niepodległość, Unią Demokratów Baza, Grupą Polityczną Samostanowienie), w XII 1988 zawarła porozumienie o współpracy z SW, współpracowała z Grupą Roboczą KK „S” i FMW. W V 1989 współorganizowała konferencję „Kraj – Emigracja” w Ramzau w Austrii, z udziałem ugrupowań wchodzących w skład PPION, polskich środowisk emigracyjnych z Europy i Ameryki Północnej, przedstawicieli Rządu RP na uchodźstwie. W 1989 uznała obrady okrągłego stołu za akt zdrady ideałów Sierpnia '80, ogłosiła bojkot wyborów w VI 1989. W 1993 weszła w skład RdR. Liczebność PPN w okresie PRL szacowana jest na kilkadziesiąt osób.

V 1985 – 10 V 1990 rozpracowywana przez Wydz. II Dep. III/Wydz. III Dep. OKPP MSW w ramach SOR krypt. Hydra.

Włodzimierz Domagalski

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)